

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ **163** /ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **27 / 02 / 25**

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກໍາ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ເລກທີ 70/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ມິຖຸນາ 2019;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 0967/ກປ, ລົງວັນທີ 29 ກຸມພາ 2024.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ປົກປັກ ຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ຮັບປະກັນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ປະກອບສ່ວນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ຕາມທິດກະສິກໍາສະອາດ ສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແມ່ນ ທີ່ດິນກຳນົດໄວ້ ເພື່ອການນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ປະມົງ, ຊົນລະປະທານ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທິດລອງ ດ້ານກະສິກໍາ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນໍາໃຊ້ ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ໝາຍເຖິງ ດິນທີ່ມີຄຸນສົມບັດທາງດ້ານເຄມີ, ຟີຊິກ ແລະ ຊີວະວິທະຍາ ທີ່ພຽງພໍ ສໍາລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ;
2. ການເຊື່ອມໂຊມ ຂອງດິນ ໝາຍເຖິງ ການຫຼຸດລົງ ຂອງຄຸນສົມບັດ ທາງດ້ານເຄມີ, ຟີຊິກ ແລະ ຊີວະວິທະຍາ ເນື່ອງຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຫຼື ເກີດຈາກການປ່ຽນແປງທາງທຳມະຊາດ;

3. ຝຸ່ນ (Fertilizer) ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸ ທີ່ມີສ່ວນປະກອບ ທາງເຄມີ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ ການຈະເລີນເຕີບ ໂຕ ແລະ ເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງຜົດ ຊຶ່ງລວມມີ ສອງ ກຸ່ມຝຸ່ນຫຼັກ ຄື ຝຸ່ນອະນິງຄະທາດ ຫຼື ຝຸ່ນເຄມີ ແລະ ຝຸ່ນອິງຄະ ທາດ;

4. ຝຸ່ນອະນິງຄະທາດ ຫຼື ຝຸ່ນເຄມີ (Inorganic fertilizer) ໝາຍເຖິງ ຝຸ່ນທີ່ໄດ້ຈາກຂະບວນ ການສ້າງເຄາະທາງເຄມີ ທີ່ມີການກຳນົດທາດອາຫານຫຼັກຂອງຜົດ ເປັນຕົ້ນ ທາດໄນໂຕຣເຈນ (N), ຝົດສະຟໍຣັສ (P), ໂພແຕຊຽມ (K);

5. ຝຸ່ນອິງຄະທາດ (Organic fertilizer) ໝາຍເຖິງ ຝຸ່ນທີ່ໄດ້ຈາກສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງຜົດ, ສັດ, ດິນອິນຊີ (Peat ຫຼື Organic soil) ເປັນຕົ້ນ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກກະສິກຳ, ມູນສັດລ້ຽງ, ມູນເຈຍ ທີ່ໄດ້ນຳມາ ຜ່ານຂະບວນການປົ່ມ, ໜັກ ຫຼື ວິທີການອື່ນ ຕາມຫຼັກວິຊາການ ລວມທັງຝຸ່ນຊີວະພາບ;

6. ຝຸ່ນຊີວະພາບ (Biofertilizer) ໝາຍເຖິງ ຝຸ່ນອິງຄະທາດປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ມີການປະສົມຫົວເຊື້ອຈຸ ລິນຊີ ຫຼື ແບັກທີເຣຍ ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຊະນິດ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ຊຶ່ງມີເປົ້າໝາຍ ສິ່ງເສີມ ຫຼື ກະຕຸ້ນ ການເປັນປະໂຫຍດຂອງຝຸ່ນ ຕໍ່ຜົດຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອຂອງຮາກຜົດ;

7. ທາດສະພາບ ໝາຍເຖິງ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ຖືກກຳນົດໃນກົດໝາຍ, ສັນຍາ ຫຼື ນິຕິກຳອື່ນ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ

ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນການຮັກສາເນື້ອທີ່ ທີ່ດິນກະສິກຳ ບໍ່ໃຫ້ສູນເສຍ;
4. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ຄຸນນະພາບດິນ, ນ້ຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ;
5. ຮັບປະກັນການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ;
6. ສອດຄ່ອງກັບ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພົວພັນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

**ໝວດທີ 2
ການສຳຫຼວດ ທີ່ດິນກະສິກຳ**

ມາດຕາ 6 ການສຳຫຼວດ ທີ່ດິນກະສິກຳ

ການສຳຫຼວດ ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເກັບຕົວຢ່າງດິນ, ວິໄຈດິນ, ປະເມີນຄຸນນະພາບ ຂອງດິນ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມຂອງທີ່ດິນ ຕໍ່ການຜະລິດກະສິກຳ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳ ມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 7 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທີ່ດິນກະສິກຳ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຂອບເຂດ, ເນື້ອທີ່ດິນ, ສະພາບ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ລັກສະນະທາງພູມສັນຖານ, ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບ ຂອງທີ່ດິນ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ລວມທັງທ່າແຮງ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆ ຂອງທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 8 ການເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ວິໄຈດິນ

ການເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ວິໄຈດິນ ແມ່ນ ການເກັບຕົວຢ່າງດິນ ໃນພື້ນທີ່ດິນກະສິກຳມາວິໄຈ ເພື່ອຊອກຫາ ຄຸນສົມບັດທາງດ້ານ ເຄມີ, ຟີຊິກ ແລະ ຊີວະວິທະຍາ ຂອງດິນ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 9 ການປະເມີນຄຸນນະພາບດິນກະສິກຳ

ການປະເມີນຄຸນນະພາບດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການປະເມີນທ່າແຮງ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງດິນທາງດ້ານ ເຄມີ, ຟີຊິກ, ຊີວະວິທະຍາ ແລະ ລັກສະນະທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານຂອງດິນ ເພື່ອເປົ້າໝາຍຂອງການນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 10 ການປະເມີນຄວາມເໝາະສົມຂອງທີ່ດິນ

ການປະເມີນຄວາມເໝາະສົມຂອງທີ່ດິນ ແມ່ນ ຂະບວນການປະເມີນຄວາມເໝາະສົມຂອງທີ່ດິນ ຕໍ່ກັບ ການປູກພືດ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນທາງດ້ານ ເຄມີ, ຟີຊິກ, ຊີວະວິທະຍາ ແລະ ລັກສະນະທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານຂອງດິນ ລວມທັງສະພາບພູມອາກາດ ໂດຍການປຽບທຽບ ລະຫວ່າງ ມາດຖານຄວາມຕ້ອງການ ໃນການຈະເລີນເຕີບ ໂຕ ຂອງພືດ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ໝວດທີ 3

ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ ທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 11 ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ທີ່ດິນນາ;
2. ທີ່ດິນປູກພືດລົ້ມລູກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ;
3. ທີ່ດິນປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ຫຼື ພືດອາຍຸຍາວ;
4. ທີ່ດິນລ້ຽງສັດ ແລະ ປະມົງ;
5. ທີ່ດິນຊົນລະປະທານ;
6. ທີ່ດິນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ດ້ານກະສິກຳ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳ ມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດເປົ້າ ໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 12 ທີ່ດິນນາ

ທີ່ດິນນາ ແມ່ນ ທີ່ດິນ ທີ່ມີຄັນນາ ໃນການປ້ອງກັນຮັກສານ້ຳ ແລະ ຝຸ່ນ, ນຳໃຊ້ປູກເຂົ້າເປັນຫຼັກ ແລະ ສາມາດປູກພືດລົ້ມລູກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ ເປັນຕົ້ນ ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ສາລີ, ໝາກໂມ, ພືດຜັກ.

ມາດຕາ 13 ທີ່ດິນປູກຜົດລົ້ມລຸກ ຫຼື ຜົດອາຍຸສັ້ນ

ທີ່ດິນປູກຜົດລົ້ມລຸກ ຫຼື ຜົດອາຍຸສັ້ນ ແມ່ນ ທີ່ດິນ ທີ່ມີລັກສະນະລູບໂນນເລັກໜ້ອຍ, ມີຄວາມຄ້ອຍ ຊັນ ບໍ່ເກີນ ສິບຫ້າ ອົງສາ, ເປັນດິນທີ່ລະບາຍນໍ້າດີ, ມີລະບົບນິເວດວິທະຍາທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ໃນການປູກຜົດ ທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ໜຶ່ງປີ ລົງມາ ເປັນຕົ້ນ ສາລີ, ມັນຕົ້ນ, ມັນດ້າງ, ຕະກູນຖົ່ວ, ຢາສູບ, ໝາກເດືອຍ, ອ້ອຍ, ຝ້າຍ, ໝາກງາ, ຜົດຜັກ.

ມາດຕາ 14 ທີ່ດິນປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ຫຼື ຜົດອາຍຸຍາວ

ທີ່ດິນປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ຫຼື ຜົດອາຍຸຍາວ ແມ່ນ ທີ່ດິນ ທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ ບໍ່ເກີນ ສາມສິບຫ້າ ອົງສາ, ເປັນຊັ້ນດິນເລິກ, ເປັນດິນທີ່ລະບາຍນໍ້າດີ, ມີລະບົບນິເວດວິທະຍາທີ່ເໝາະສົມ ໃນການປູກຜົດທີ່ມີອາຍຸຍາວ ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງປີ ຂຶ້ນໄປ ເປັນຕົ້ນ ຊາ, ຢາງພາລາ, ໝາກມ່ວງ, ໝາກລ່າໄຍ, ໝາກມີ້, ໝາກຂາມ, ໝາກກ້ຽງ, ໝາກນາວ, ໝາກລິ້ນຈີ່, ໝາກຖົ່ວລຽນ, ໝາກມັງກອນ, ກາເຝ.

ມາດຕາ 15 ທີ່ດິນລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດນໍ້າ

ທີ່ດິນລ້ຽງສັດ ແມ່ນ ທີ່ດິນ ທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ ຊາວຫ້າ ອົງສາ ລົງມາ, ເປັນທົ່ງຫຍ້າຕາມທໍາມະຊາດ ຊຶ່ງ ເປັນຊັ້ນດິນຕົ້ນ, ດິນມີຫີນເຈືອປົນ ຕາມໜ້າດິນ ລວມທັງທີ່ດິນທີ່ມີນໍ້າຖ້ວມຂັງໃນລະດູຝົນ ແລະ ທີ່ດິນປອກໂລ້ນ ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ນໍາໃຊ້ໃນການລ້ຽງ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວຜັນສັດ ເປັນຕົ້ນ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແບ້.

ທີ່ດິນລ້ຽງສັດນໍ້າ ແມ່ນ ທີ່ດິນບໍລິເວນນໍ້າ ທີ່ມີນໍ້າຖ້ວມຂັງ ເປັນຕົ້ນ ອ່າງເກັບນໍ້າ, ບຶງ, ໜອງຕາມທໍາ ມະຊາດ, ໜອງຂຸດ ທີ່ເໝາະສົມໃນການລ້ຽງສັດນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ປາ, ກຸ້ງ.

ມາດຕາ 16 ທີ່ດິນຊົນລະປະທານ

ທີ່ດິນຊົນລະປະທານ ແມ່ນ ທີ່ດິນ ທີ່ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ການຊົນລະປະທານ ຊຶ່ງປະກອບມີ ທີ່ດິນຫົວງານ, ອ່າງເກັບນໍ້າ, ລະບົບຄອງຫົດ, ລະບົບຄອງລະບາຍ ທີ່ສາມາດສະໜອງນໍ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍ ຕາມການສຶກສາ, ສໍາຫຼວດ ອອກແບບ ໂດຍມີຫຼັກເຂດກັນຊົນກໍານົດໄວ້.

ມາດຕາ 17 ທີ່ດິນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກໍາ

ທີ່ດິນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກໍາ ແມ່ນ ທີ່ດິນ ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງ ດ້ານເຕັກນິກວິທະຍາສາດ, ຮັກສາແຫຼ່ງຜັນທຸກໍາ ຜົດ, ສັດ, ສັດນໍ້າ, ປູກສ້າງສູນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 18 ການສ້າງແຜນທີ່ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ການສ້າງແຜນທີ່ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແມ່ນ ຂະບວນການທາງດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກການສໍາຫຼວດ, ການກໍານົດເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ ແລ້ວອອກແບບ, ຕົກແຕ່ງແຕ້ມ ແລະ ການຝຶມແຜນທີ່.

ມາດຕາສ່ວນ ຂອງແຜນທີ່ທີ່ດິນກະສິກໍາ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບຊາດ: 1:1.000.000 ຫາ 1:500.000;
2. ລະດັບແຂວງ: 1:250.000 ຫາ 1:100.000;
3. ລະດັບເມືອງ: 1:50.000 ຫາ 1:25.000;
4. ລະດັບບ້ານ: 1:10.000 ຫາ 1:5.000;
5. ນ້ອຍກວ່າລະດັບບ້ານ ຕໍ່າກວ່າ 1:5.000.

ໝວດທີ 4
ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ມາດຕາ 19 ການວາງແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ການວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແມ່ນ ການສໍາຫຼວດ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ຂໍ້ມູນການວິໄຈດິນ, ສິດຄອບຄອງທີ່ດິນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ມີຄວາມເໝາະສົມກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.
ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ມີ ສາມ ລະດັບ ຄື ຂັ້ນ ບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງ.

ມາດຕາ 20 ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂັ້ນບ້ານ

ທ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານກັບ ທ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທ້ອງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນບ້ານ ດໍາເນີນການວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂັ້ນບ້ານ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນຝິຈາລະນາ ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 21 ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂັ້ນເມືອງ

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານກັບ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພະແນກການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ດໍາເນີນການວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂັ້ນເມືອງ ບົນພື້ນຖານແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂັ້ນບ້ານ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຝິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 22 ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂັ້ນແຂວງ

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພະແນກການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ດໍາເນີນການວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂັ້ນແຂວງ ບົນພື້ນຖານ ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂັ້ນເມືອງ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຝິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 23 ການປັກຫຼັກໝາຍທີ່ດິນກະສິກໍາ

ການປັກຫຼັກໝາຍ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແມ່ນ ການກໍານົດເຂດເພື່ອສະຫງວນ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ທີ່ເປັນບູລິມະສິດເປັນຕົ້ນ ພື້ນທີ່ດິນກະສິກໍາ ເຂດຮັບນໍ້າຊົນລະປະທານ, ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ດິນທີ່ມີຊັ້ນດິນປູກຝັງເລິກ, ດິນທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ ແລະ ດິນສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກໍາ ໂດຍອີງຕາມຜົນການວາງແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ.

ທ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ, ທ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດໍາເນີນການປັກຫຼັກໝາຍເຂດທີ່ດິນກະສິກໍາ.

ມາດຕາ 24 ການແຈ້ງບັນຊີ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີທີ່ດິນກະສິກໍາ ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ ຕ້ອງແຈ້ງບັນຊີ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນ ນໍາທ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອອອກໃບຢັ້ງຢືນເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ.

ໝວດທີ 5
ການປົກປັກຮັກສາ ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ມາດຕາ 25 ການປົກປັກຮັກສາ ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ ໂດຍການກໍານົດຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນ ແລະ ສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານກະສິກໍາ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ນໍາໃຊ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ດ້ວຍການວາງລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນ ທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກໍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຂດມີໂຄງລ່າງຊົນລະປະທານ ຮັບປະກັນ ແລະ ສາມາດຮັບນໍ້າຊົນລະປະທານ ເຮັດການຜະລິດໄດ້ ທັງສອງລະດູ;
2. ເຂດທີ່ດິນມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ເໝາະສົມສໍາລັບການປູກຝັດ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ເຂດທີ່ເໝາະສົມ ໃນການປູກ ເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ, ໂສມ, ກາເຝ, ຊາ ແລະ ພືດທີ່ເປັນຢາ ທີ່ບໍ່ສາມາດປູກໄດ້ ໃນເຂດອື່ນໆ;
3. ເຂດການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ;
4. ເຂດທີ່ດິນ ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງກະສິກໍາ.

ມາດຕາ 26 ການຮັກສາຄຸນນະພາບ ຂອງດິນກະສິກໍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ໃນການບູລະນະ, ປັບປຸງບໍາລຸງດິນ ໃຫ້ມີ ຄວາມອຸດົມສົມບູນດີ, ບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນສູນເສຍ, ເຊື່ອມໂຊມ, ບໍ່ໃຫ້ມີສານເຄມີເປັນພິດທີ່ຕົກຄ້າງ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 27 ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ໃນການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກໍາ ບໍ່ໃຫ້ ຖືກເຊາະເຈື່ອນ ໂດຍການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ, ວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເປັນຕົ້ນ ການກຽມດິນທີ່ຖືກວິທີ, ການປູກຝັດຄຸມ ດິນ, ປູກຝັດສະຫຼັບ, ປູກຝັດຕາມແລວລະດັບ, ສ້າງແລວຄັນດິນ ແລະ ຄັນພືດ, ຫຼືກລ້ຽງການນໍາໃຊ້ກິນຈັກໜັກຕໍ່ ການກຽມດິນໃນພື້ນທີ່ຄ່ອຍຊັນ.

ມາດຕາ 28 ການສະຫງວນທີ່ດິນກະສິກໍາ

ເຂດສະຫງວນທີ່ດິນກະສິກໍາ ແມ່ນ ເຂດທີ່ກໍານົດໃຫ້ເປັນພື້ນທີ່ຫວງທ້າມ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເຂົ້າໄປນໍາໃຊ້, ຍົກເວັ້ນ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ກິດຈະການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກໍາ, ການນໍາໃຊ້ເພື່ອສັກກະລະບູຊາ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ.

ເຂດສະຫງວນທີ່ດິນກະສິກໍາ ແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການກໍານົດເຂດສະຫງວນຢູ່ໜ້າດິນ;
2. ການກໍານົດເຂດສະຫງວນໃຕ້ດິນ;
3. ການກໍານົດເຂດສະຫງວນຢູ່ໜ້ານໍ້າ;
4. ການກໍານົດເຂດສະຫງວນຢູ່ດິນພື້ນນໍ້າ;
5. ການປົກປັກຮັກສາຊີວະນານາຜົນ;
6. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໂຄງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 29 ການກຳນົດເຂດສະຫງວນຢູ່ໜ້າດິນ

ການກຳນົດເຂດສະຫງວນຢູ່ໜ້າດິນ ແມ່ນ ການກຳນົດພື້ນທີ່ສະຫງວນໄວ້ ນັບຈາກແຄມຕາຝັ່ງເຂົ້າໄປ ໃນເຂດທີ່ດິນເບື້ອງໃນ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມສິບຫ້າແມັດ ສຳລັບແມ່ນ້ຳຂອງ, ຊາວຫ້າແມັດ ສຳລັບແມ່ນ້ຳອື່ນ ແລະ ສິບຫ້າແມັດ ສຳລັບຫ້ວຍ, ໜອງ, ຄອງ, ຮ່ອງ, ບຶງ, ອ່າງເກັບນ້ຳ.

ການກຳນົດພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ອີງຕາມຄວາມຈຳເປັນ ຂອງມາດຕະຖານເຕັກນິກ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີພື້ນທີ່ຈຳກັດໃນເຂດຊຸມຊົນ ໜາແໜ້ນ, ແຫຼ່ງວັດຖຸບູຮານ, ສະຖານທີ່ສຳຄັນທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ແລະ ເຂດອະນຸລັກນັ້ນ ພື້ນທີ່ເຂດ ສະຫງວນທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 30 ການກຳນົດເຂດສະຫງວນໃຕ້ດິນ

ການກຳນົດເຂດສະຫງວນໃຕ້ດິນ ແມ່ນ ການກຳນົດພື້ນທີ່ສະຫງວນຈາກໜ້າດິນເລິກລົງໄປຕາມເຂດ ສະຫງວນໜ້າດິນ ເພື່ອປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຊາະ, ເຈື່ອນ, ຍຸບ ຫຼື ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງນ້ຳ. ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ ກໍ່ສ້າງກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການວາງທໍ່ນ້ຳປະປາ, ທໍ່ລະບາຍນ້ຳ, ທໍ່ສົ່ງສາຍໄຟຝ້າ, ທໍ່ສົ່ງອາຍແກັສ ແລະ ອື່ນໆ ຢູ່ໃຕ້ດິນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 31 ການກຳນົດເຂດສະຫງວນຢູ່ໜ້ານ້ຳ

ການກຳນົດເຂດສະຫງວນຢູ່ໜ້ານ້ຳ ແມ່ນ ການກຳນົດພື້ນທີ່ນັບຈາກແຄມຕາຝັ່ງອອກໄປກາງແມ່ນ້ຳ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ ສຳລັບແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ສອງສ່ວນຫ້າ ຂອງຄວາມກວ້າງຂອງແມ່ນ້ຳ ສຳລັບແມ່ນ້ຳ ອື່ນ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ຄອງ, ຮ່ອງ, ບຶງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 32 ການກຳນົດເຂດສະຫງວນຢູ່ດິນພື້ນນ້ຳ

ການກຳນົດເຂດສະຫງວນຢູ່ດິນພື້ນນ້ຳ ແມ່ນ ການກຳນົດພື້ນທີ່ສະຫງວນນັບຈາກ ພື້ນດິນທີ່ຢູ່ໃຕ້ນ້ຳ ລົງໄປ ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງແມັດ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບ.

ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສ້າງກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການວາງທໍ່, ສາຍກາບໄຟຝ້າ, ສາຍໂທລະຄົມ ມະນາຄົມ, ການສື່ສານ ລອດດິນພື້ນນ້ຳ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກ ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແລະ ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 33 ການປົກປັກຮັກສາຊີວະນານາພັນ

ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳ ມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີການເຂົ້າ ຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊີວະນານາພັນດ້ວຍການສຳຫຼວດ, ກຳນົດເຂດ, ຂັ້ນບັນຊີ ພັນໄມ້, ພັນພືດ, ພັນສັດນ້ຳ, ພັນສັດປ່າ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ກຳນົດແຜນການ ອະນຸລັກປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພື້ນຜູ້ ຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 34 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໂຄງການລົງທຶນ

ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການມີ ສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ຫຼື ຕິດກັບເຂດໂຄງການ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ, ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳແບບຍືນຍົງ, ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເປັນທຳ, ການປະເມີນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນ ກະທົບ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ.

ໝວດທີ 6 ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ

ມາດຕາ 35 ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ເປັນເຈົ້າການ ໃນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ ເພື່ອຍົກສູງສະມັດຖະພາບຜົນຜະລິດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບ ການຮັກສາ ແລະ ປ່ຽນແປງສະພາບດິນ, ປັບປຸງ, ຝຶນຝູດິນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ມີມູນຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ ປະກອບດ້ວຍ ວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ການຝຶນຝູດິນກະສິກໍາ;
2. ການປັບປຸງດິນກະສິກໍາ;
3. ການປູກຝັດໝູນວຽນ;
4. ການນໍາໃຊ້ຝຸ່ນ;
5. ການສ້າງຕົວແບບພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ.

ມາດຕາ 36 ການຝຶນຝູດິນກະສິກໍາ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົບທົບກັບ ຂະແໜງການ, ອົງການ, ຂະແໜງການ ອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ຝຶນຝູດິນກະສິກໍາ ດ້ວຍການແກ້ໄຂຜົນກະທົບ ຫຼື ການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ ທີ່ເກີດຈາກ ການກະທໍາຂອງມະນຸດ ຫຼື ທໍາມະຊາດ ໃຫ້ມີການຝຶນຕົວ ແລະ ໄດ້ຮັບການ ປົວແປງໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ, ລະບົບນິເວດ ມີຄວາມສົມດຸນ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ຢ່າງມີປະ ສິດທິຜົນ ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 37 ການປັບປຸງດິນກະສິກໍາ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົບທົບກັບ ຂະແໜງການ, ອົງການ, ຂະແໜງການ ອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ປັບປຸງດິນກະສິກໍາ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ປັດໄຈ ການຜະລິດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆ ເຮັດໃຫ້ດິນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ສາມາດຕອບສະ ໜອງທາດອາຫານໃຫ້ພືດຢ່າງພຽງພໍ ແນໃສ່ເພີ່ມສະມັດຖະພາບການຜະລິດ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍພື້ນທີ່ ແລະ ສາມາດ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 38 ການປູກຝັດໝູນວຽນ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົບທົບກັບ ຂະແໜງການ, ອົງການ, ຂະແໜງການ ອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ປັບປຸງດິນກະສິກໍາ ດ້ວຍການປູກຝັດຊະນິດ ຕ່າງໆ ສັບປ່ຽນກັນ ເປັນຮອບວຽນ ຕາມເຕັກນິກວິທີການ ໃນພື້ນທີ່ດຽວກັນ, ຊ່ວຍປັບປຸງບໍາລຸງດິນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ການແຜ່ລະບາດຂອງ ພະຍາດ, ແມງໄມ້, ສັດຕູຜືດ.

ມາດຕາ 39 ການນໍາໃຊ້ຝຸ່ນ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົບທົບກັບ ຂະແໜງການ, ອົງການ, ຂະແໜງການ ອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ປັບປຸງດິນກະສິກໍາ ດ້ວຍການເພີ່ມທາດອາຫານ ພືດຕ່າງໆ ລົງໃນດິນ. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນໍາໃຊ້ຝຸ່ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເຕັກນິກວິຊາການ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ຝຸ່ນ (ຝຸ່ນອານົງຄະທາດ, ຝຸ່ນອົງຄະທາດ) ໃຫ້ຖືກຕາມ ສູດຝຸ່ນ, ອັດຕາ, ເວລາ

ແລະ ວິທີການໃສ່ ຕໍ່ກັບດິນ ແລະ ຜົດ, ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ ຜົດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 40 ການສ້າງຕົວແບບພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົບທົບກັບ ຂະແໜງການ, ອົງການ, ຂະແໜງການ ອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ປັບປຸງດິນກະສິກໍາ ດ້ວຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ໃນພື້ນທີ່ຈຸດສຸມທໍາການຜະລິດ ໂດຍການຖ່າຍທອດເຕັກນິກການຈັດການ ດິນ, ນໍ້າ ແລະ ຝຸ່ນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດດໍາເນີນການຜະລິດ ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ໃນການສ້າງຕົວແທນຊາວກະສິກອນ ໃຫ້ສາມາດຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດເຕັກນິກການຈັດການ ດິນ, ນໍ້າ, ຝຸ່ນ ຕໍ່ການປູກຝັດ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານງານ ສາມາດນໍາພາຊາວກະສິກອນ ເພື່ອຊ່ວຍພັດທະນາທີ່ດິນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສ້າງຕົວແບບພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ ແລະ ອາສາສະໝັກໝໍດິນຂັ້ນບ້ານ.

**ໝວດທີ 7
ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ**

ມາດຕາ 41 ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມ ເປົ້າໝາຍ, ສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ດັ່ງກ່າວ ຕາມທໍາແຮງຂອງແຕ່ລະເຂດ, ຄວາມສາມາດດ້ານແຮງງານແຕ່ລະຄອບຄົວ ແລະ ທິນຮອນຂອງຕົນ ໂດຍຖືເອົາການຍົກສູງສະມັດຖະພາບຂອງດິນເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ຫັນໄປສູ່ການເຮັດກະເສດສຸມເທື່ອລະກ້າວ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ ຕ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດນໍາອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນກະທົບ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ຂອງດິນ, ຊີວະນານາພັນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 42 ປະເພດການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແບ່ງອອກເປັນປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການນໍາໃຊ້ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ;
2. ການນໍາໃຊ້ ເພື່ອຄອບຄົວ;
3. ການນໍາໃຊ້ ຕາມປະເພນີ;
4. ການນໍາໃຊ້ ເພື່ອທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 43 ການນໍາໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ການນໍາໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແມ່ນ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ເຊັ່ນ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການອະນຸລັກລະບົບນິເວດທີ່ດິນ ແລະ ຊີວະນານາພັນ, ການ ທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ, ການປົກປັກຮັກສາສະຖານທີ່ ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ມີຄຸນຄ່າທາງປະຫວັດສາດ, ວັດ ທະນະທໍາ ຊຶ່ງການນໍາໃຊ້ນັ້ນຕ້ອງປະຕິບັດລໍາດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດ ຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 44 ການນຳໃຊ້ເພື່ອຄອບຄົວ

ການນຳໃຊ້ເພື່ອຄອບຄົວ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າໃນການ ປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ ເພື່ອຄອບຄົວ ທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 45 ການນຳໃຊ້ຕາມປະເພນີ

ການນຳໃຊ້ຕາມປະເພນີ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຈັດງານບຸນປະເພນີ, ພິທີກຳທາງສາສະໜາ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງກັນມາ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງດຳເນີນໃນເຂດທີ່ລັດ ກຳນົດໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 46 ການນຳໃຊ້ເພື່ອທຸລະກິດ

ການນຳໃຊ້ເພື່ອທຸລະກິດ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າໃນການ ຜະລິດ, ທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕິດພັນ ກັບກະສິກຳ, ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການບໍລິການດ້ານລະບົບນິເວດ, ການຖ່າຍທຳ ຮູບເງົາ, ສາລະຄະດີ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ ບົນພື້ນຖານການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ, ປະຕິບັດລຳດັບມາດຕະການ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ.

ມາດຕາ 47 ສິດ ຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳໃນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ ແລະ/ຫຼື ໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໂດຍສອດຄ່ອງ ກັບແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;
3. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ພື້ນຜູ້ທີ່ດິນ ກະສິກຳ;
4. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການຜະລິດ, ການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 48 ພັນທະ ຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນການ ນຳໃຊ້;
2. ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ, ບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນ, ຍຸບລົງ, ເສື້ອມໂຊມ, ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;
4. ຈ່າຍຄ່າສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າ ບໍລິການ;
5. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງລັດ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ທີ່ດິນກະສິກຳ;
6. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 8

ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ ແລະ ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ມາດຕາ 49 ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ

ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ແມ່ນ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຊຶ່ງຈະດໍາເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈໍາເປັນ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 50 ຮູບການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ

ຮູບການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ລັກສະນະຊົ່ວຄາວ;
2. ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ລັກສະນະຖາວອນ.

ມາດຕາ 51 ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາລັກສະນະຊົ່ວຄາວ

ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາລັກສະນະຊົ່ວຄາວ ແມ່ນ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ພາຍຫຼັງກິດຈະການດັ່ງກ່າວສິ້ນສຸດແລ້ວ ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກໍຕ້ອງກັບຄືນມາເປັນທີ່ດິນກະສິກໍາ ຊຶ່ງໃນການຫັນປ່ຽນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຊຸດລອກຊັ້ນໜ້າດິນໄວ້ ໃນຄວາມເລິກຢ່າງໜ້ອຍ ເຈັດສິບຊັງຕີແມັດ ເທິງຊັ້ນຫີນເຈືອປົນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຂອງແຕ່ລະສະພາບພື້ນທີ່ ແລ້ວໃຫ້ເອົາດິນດັ່ງກ່າວມາຖົມຄືນໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ໂດຍມີການກວດກາ ແລະ ຍິ່ງຢືນຈາກຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງຊັ້ນໜ້າດິນຄືນ ພາຍຫຼັງມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາລັກສະນະຊົ່ວຄາວ.

ມາດຕາ 52 ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາລັກສະນະຖາວອນ

ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາລັກສະນະຖາວອນ ແມ່ນ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງທີ່ມີລັກສະນະຖາວອນ ເປັນຕົ້ນ ຫັນປ່ຽນເປັນທີ່ດິນ ປຸກສ້າງ, ຄົມມະນາຄົມ, ອຸດສາຫະກໍາ.

ມາດຕາ 53 ຂັ້ນຕອນການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີແລ້ວ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການຫັນປ່ຽນ ເພື່ອສະເໜີຂັ້ນເທິງ ຝໍ້ຈາລະນາ.

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລົງກວດກາ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນຕອນດິນ, ເປົ້າໝາຍການຫັນປ່ຽນ ເພື່ອມີຄໍາເຫັນທາງດ້ານວິຊາການ ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 54 ເອກະສານປະກອບການຂໍຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ

ເອກະສານປະກອບການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ປະກອບ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຄໍາຮ້ອງ ຂໍຫັນປ່ຽນ ຕາມແບບຟົມທີ່ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍານົດ;
2. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;

3. ໃບຕາດິນ, ໃບແຜນທີ່ດິນ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;
4. ໃບເສຍຄ່າອາກອນທີ່ດິນ;
5. ສຳເນົາ ສຳມະໂນຄົວ, ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ ຫຼື ບັດປະຈຳຕົວ;
6. ເອກະສານອື່ນ ຕາມການຮຽກຮ້ອງຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 55 ການຕົກລົງຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີລັດຖະບານ ຝ່າຍລະນາຕົກລົງຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ແຕ່ ຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຫຼື ຝ່າຍລະນາ ນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງ ໃນກໍລະນີ ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ.

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຝ່າຍລະນານຳສະເໜີຕໍ່ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຝ່າຍລະນາຕົກລົງຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ຕໍ່າກວ່າ ຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ.

ມາດຕາ 56 ການປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ການປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຈາກເປົ້າໝາຍໜຶ່ງ ໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຈາກທີ່ດິນນາ ໄປເປັນ ທີ່ດິນປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ຫຼື ພືດອາຍຸຍາວ.

ການປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນນາ ແລະ ທີ່ດິນປູກພືດອາຍຸຍາວ ຫຼື ໄມ້ໃຫ້ໝາກ ໄປເປັນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຍົກເວັ້ນເປົ້າໝາຍນຳໃຊ້ ເພື່ອຊົນລະປະທານ.

ມາດຕາ 57 ການສະເໜີຂໍປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຢືນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບ ຕໍ່ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລົງກວດກາ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕອນດິນເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ຝ່າຍລະນາ ອະນຸຍາດການປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ພ້ອມເອກະສານປະກອບຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 58 ເອກະສານປະກອບການຂໍປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ເອກະສານປະກອບການຂໍປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມແບບຟົມທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ;
2. ສຳເນົາ ໃບຕາດິນ, ໃບແຜນທີ່ດິນ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;
3. ໃບເສຍຄ່າອາກອນທີ່ດິນ;
4. ສຳເນົາ ສຳມະໂນຄົວ, ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ ຫຼື ບັດປະຈຳຕົວ;
5. ສຳເນົາ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ສຳລັບນິຕິບຸກຄົນ;
6. ເອກະສານອື່ນ ຕາມການຮຽກຮ້ອງຂອງຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 59 ການຕົກລົງປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕົກລົງປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ຊາວ ຫາ ຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ. ໃນກໍລະນີ ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາ ຫຼາຍກວ່າ ຫ້າສິບເຮັກຕາ ໃຫ້ນໍາ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຝ່າຍລະນາ.

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ຕົກລົງປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ ຫຼາຍກວ່າ ສາມ ຫາ ຊາວ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ.

ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ຕົກລົງປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ ສາມເຮັກຕາ ລົງມາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ.

ໝວດທີ 9

ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ມາດຕາ 60 ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແມ່ນ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ເພື່ອດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກໍາ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການບໍລິການດ້ານລະບົບນິເວດ, ການຖ່າຍທໍາຮູບເງົາ, ສາລະຄະດີ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ.

ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕ້ອງດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຈັດສັນໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາຫຼວດ, ສຶກສາ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຄວາມເໝາະສົມທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ກິດຈະການທີ່ຈະດໍາເນີນ;
2. ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ຕ້ອງດໍາເນີນການສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ/ຫຼື ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດ ລວມທັງ ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍຜ່ານ ການຍັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ສ້າງແຜນດໍາເນີນງານ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການບຸກເບີກເນື້ອທີ່, ການ ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ໃນການດໍາເນີນການຜະລິດ, ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຕະຫຼອດເຖິງ ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ.

ຫຼັງຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາແລ້ວ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ບ່ອນທີ່ດິນກະສິກໍາຕັ້ງຢູ່ ອອກໃບຕາດິນລັດ ໂດຍອີງຕາມກຳນົດເວລາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 61 ພັນທະ ຂອງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ;
2. ດໍາເນີນການສໍາຫຼວດ, ວິໄຈດິນ, ປະເມີນຄຸນນະພາບທີ່ດິນກະສິກໍາກ່ອນ ແລະ ຫຼັງດໍາເນີນກິດຈະການ ແລ້ວລາຍງານຜົນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
3. ຈ່າຍຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ, ຄ່າຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າ ທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ;

4. ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນ;
5. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ປະຕິບັດລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ;
7. ປະຕິບັດທາດສະພາບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
8. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 10

ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 62 ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ

ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ບ່ອນເກັບກຳ, ສັງລວມ, ເກັບຮັກສາ, ວິເຄາະວິໄຈ, ເຜີຍແຜ່, ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນຮູບແບບເຈ້ຍ ແລະ ຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສ້າງ, ປັບປຸງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ລວມທັງ ການສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ, ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ລວມທັງ ການສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ, ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບ ຜະແນກການ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ລວມທັງ ການສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ, ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງການ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 63 ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ສາມາດ ເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນ ແຜນທີ່ດິນ, ແຜນທີ່ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ແຜນທີ່ຄວາມເໝາະສົມຂອງທີ່ດິນຕໍ່ການປູກຝັດ, ແຜນທີ່ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ຂໍ້ມູນດິບ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ນຳອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ.

ໝວດທີ 11

ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ

ມາດຕາ 64 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ

ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ ແມ່ນ ຂະບວນການປົກສາຫາລື, ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ການຮັບຄຳຄິດຄຳເຫັນ ຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳ ພ້ອມທັງ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ກະສິກຳ ເພື່ອຮັບປະກັນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 65 ການປຸກຈິດສຳນຶກ

ການປຸກຈິດສຳນຶກ ແມ່ນ ການສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນ ຂອງວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ສັງຄົມຮັບຮູ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໂດຍຜ່ານສົມວນຊົນ, ກຳນົດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການ ຮຽນ-ການສອນ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການສ້າງກິດຈະກຳຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອ ໃຫ້ທຸກຄົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນ ຂອງທີ່ດິນກະສິກຳ ດ້ວຍການເປັນເຈົ້າການຂອງ ທຸກຂະແໜງການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມທຸກຝາກສ່ວນທົ່ວສັງຄົມ.

ໝວດທີ 12

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 66 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພິດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັບຈອງ, ບຸກເບີກ, ເອົາທີ່ດິນກະສິກຳ ໄປຈັດສັນເປັນທີ່ດິນປຸກສ້າງ ຫຼື ດິນປະເພດອື່ນ ແລະ ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ປ່ອຍທີ່ດິນນາເປັນເຮື້ອ;
3. ປຸກພືດອາຍຸຍາວ ຫຼື ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ໃສ່ທີ່ດິນນາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ລະເມີດສັນຍາ ຫຼື ຊື້ ຂາຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານແລ້ວ;
5. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼື ນາບຊູ່ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ;
6. ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ແລະ ທຳລາຍ ຫຼັກໝາຍເຂດ, ປ້າຍແຜນທີ່ ທີ່ດິນກະສິກຳ;
7. ນຳໃຊ້ ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຢາຂ້າຫຍ້າ ເກີນຄ່າອະນຸຍາດ ໃນພື້ນທີ່ທີ່ດິນກະສິກຳ;
8. ຈຸດເຜືອງ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ປ່ອຍນ້ຳເສຍ, ສິ່ງເປີເປື້ອນ, ຍົກຄູກັນນ້ຳ, ທີ່ມີຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ທີ່ດິນກະສິກຳ;
9. ເອົາທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ເຊົ່າ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຈົດທະບຽນການ ເຄື່ອນໄຫວສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມກົດໝາຍ;
10. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 67 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່

ຫ້າມ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ມີພິດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ພັກພວກ ຂອງຕົນ;
2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບສິນບິນ ຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
3. ຢັ້ງຢືນ ຫຼື ອອກເອກະສານ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດົງ, ປອມແປງ ເອກະສານ ຫຼື ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ;
5. ໃຊ້ສິດ ຫຼື ໜ້າທີ່ ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກຳຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ນັກລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
6. ເປັນ ນາຍໜ້າ, ທີ່ປຶກສາໃຫ້ແກ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນ ກະສິກຳ;
7. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງ ລັດ ຫຼື ທາງລັດຖະການ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
8. ບິດເບືອນຄວາມຈິງ, ປິດບັງ, ເຊື່ອງອຳ ແລະ ປົກປ້ອງ ຫຼື ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບຜູ້ກະທຳຜິດ;

9. ທຳລາຍຫຼັກຖານ, ເອກະສານກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ, ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ທຳລາຍ ຫຼັກໝາຍເຂດທີ່ດິນກະສິກຳ;
10. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 13

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 68 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ;
3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 69 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ຝຶຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;
4. ສຳຫຼວດ ແລະ ສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ຝຶຈາລະນາ;
5. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການ ນຳໃຊ້, ຫັນປ່ຽນ, ຫັນປ່ຽນເປົ້າໝາຍ, ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
6. ອອກ, ໂຈະ ແລະ ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;
7. ສ້າງປຶ້ມຕິດຕາມ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄຳເຫັນ ທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການສະເໜີຂໍສຳຫຼວດພື້ນທີ່ ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ, ອະນຸມັດ ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ຍັ້ງຢືນການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ;
10. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ຖານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງລວມສູນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

11. ຮັບ, ຝິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
12. ສ້າງ, ຍົກລະດັບ ແລະ ນໍາໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
13. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
14. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
15. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
16. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 70 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ;
3. ສໍາຫຼວດ ແລະ ສ້າງແຜນການນໍາໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອ ສະເໜີອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຮັບຮອງ;
4. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການ ນໍາໃຊ້, ຫັນປ່ຽນ, ຫັນປ່ຽນເປົ້າໝາຍ, ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ;
5. ອອກ, ໂຈະ ແລະ ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນ ກະສິກໍາ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄໍາເຫັນ ທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການສະເໜີຂໍສໍາຫຼວດພື້ນທີ່ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາ ປະທານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ, ອະນຸມັດ ເປົ້າໝາຍ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແລະ ຍັງຢືນການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ;
8. ເກັບກໍາ, ສັງລວມ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ເຂົ້າສູ່ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ພ້ອມທັງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ;
9. ຮັບ, ຝິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
10. ສະເໜີ ສ້າງ, ຍົກລະດັບ ແລະ ນໍາໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
11. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພະແນກ, ອົງການ ທຽບເທົ່າພະແນກ ຂັ້ນແຂວງ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
12. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕໍ່ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 71 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ

ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
3. ສໍາຫຼວດ ແລະ ວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂັ້ນບ້ານ;
4. ອອກປຶ້ມສະຖິຕິ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
5. ເກັບກໍາ, ສັງລວມ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ເຂົ້າສູ່ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ພ້ອມທັງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ;
6. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕາມແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂັ້ນບ້ານ, ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້, ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນກະສິກໍາ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄໍາເຫັນ ທາງດ້ານວິຊາການ ຕໍ່ການສໍາຫຼວດເນື້ອທີ່ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນ ກະສິກໍາ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ, ອະນຸມັດ ການປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ;
9. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
10. ສະເໜີ ສ້າງ, ຍົກລະດັບ ແລະ ນໍາໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
11. ປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຫ້ອງການ, ອົງການ ປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕໍ່ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 72 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 73 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານທີ່ດິນກະສິກໍາ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນິຕິກໍາ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກໍາ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາທີ່ດິນກະສິກໍາ;
3. ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
4. ເນື້ອໃນອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 74 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈໍາ ແລະ ມີກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ;

2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 14 ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 75 ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ພະນັກງານທີ່ສັງກັດຢູ່ໃນຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າແທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫຼື ວຽກງານ ສະເພາະກົດໃດໜຶ່ງ.

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ, ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 76 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທີ່ດິນກະສິກຳ;
2. ກວດກາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຍິ່ງຍືນ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງເອກະສານ ໃນການນຳໃຊ້, ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ, ເຮັດທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບກະສິກຳ ແລະ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳໄປເປັນດິນປະເພດອື່ນ, ປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕິດຕາມ, ກວດກາການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
4. ກ່າວເຕືອນ, ສະເໜີ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂຈະ, ຍົກເລີກ ຫຼື ຢຸດເຊົາ ກົດຈະການ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ;
5. ຮັກສາຄວາມລັບ ຂອງລັດ ແລະ ທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ;
6. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;
7. ພົວພັນ, ປະສານສົມທົບກັບ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ລວມທັງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ໝວດທີ 15

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 77 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຈະ ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 78 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດ ສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 16

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 79 ເຄື່ອງແບບ, ເຄື່ອງໝາຍ, ກາໝາຍ, ຕາປະທັບ ແລະ ບັດ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ ມີເຄື່ອງແບບ, ເຄື່ອງໝາຍ, ກາໝາຍ, ຕາປະທັບ ແລະ ບັດ ສະເພາະ ເພື່ອນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ໂດຍກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 80 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ ຮັບຜົນດີ.

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 81 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 15 ເມສາ 2025 ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ